

Sygn. akt II AKz 748/05

POSTANOWIENIE

Dnia 14 grudnia 2005 roku

Sąd Apelacyjny w Katowicach w Wydziale II Karnym w składzie:

Przewodniczący – Sędzia: SA Mirosław Ziąja (spr.)

SA Helena Kubaty

SA Wiesława Gawrońska

Protokolant Izabela Rybok

przy udziale **Prokuratora Prok. Okręg. del. Krzysztof Błach**

po rozpoznaniu w sprawie przeciwko **J. J.**

oskarżonemu o przestępstwo z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk i in.

zażalenia wniesionego przez obrońcę oskarżonego

na postanowienie Sądu Apelacyjnego w Katowicach

z dnia 23 listopada 2005 roku, sygn. akt II AKp 309/05

w przedmiocie przedłużenia okresu tymczasowego aresztowania

na podstawie art. 437 § 1 kpk

postanawia

zaskarżone postanowienie utrzymać w mocy.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 23 listopada 2005 roku Sąd Apelacyjny uwzględnił wniosek Sądu Okręgowego w Katowicach – do którego w dniu 18.07.2005 roku wpłynęła niniejsza sprawa celem jej merytorycznego rozpoznania i przedłużył w trybie art. 263 § 4 kpk wobec oskarżonego J. J., środek zapobiegawczy w postaci tymczasowego aresztowania zastosowany postanowieniem Sądu Okręgowego w Katowicach z dnia 13 marca 2002 roku sygn. akt VI Kz 267/02 do dnia 26 maja 2006 roku (k. 736 t. CCVIII).

Postanowienie to zaskarżył obrońca oskarżonego i zarzucając obrazę przepisów postępowania, a to art. 249 § 1 kpk i art. 258 § 1 pkt 1 i 2 oraz § 2 kpk wniósł o jego zmianę poprzez jego uchylenie, ewentualnie zastosowanie wobec oskarżonego środków zapobiegawczych o charakterze wolnościowym, w tym poręczenia majątkowego w postaci papierów wartościowych – akcji Spółek (...) S.A. i (...) S.A. łącznej wartości około 10 000 000 zł oraz zastawu na ruchomościach w postaci samochodów marki F., S. (...), J. (...), zabezpieczonych w toku postępowania w trybie przepisów o zabezpieczeniu majątkowym.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie, w stopniu oczywiście bezzasadnym, nie zasługuje na uwzględnienie.

Wbrew retoryce omawianego środka odwoławczego, ustalenia faktyczno- prawne Sądu I instancji, wskazujące na potrzebę nadzwyczajnego przedłużenia wobec oskarżonego J. J. tymczasowego aresztowania stosowanego w sprawie, znajduje pełne uzasadnienie w treści przepisu art. 263 § 4 kpk i w żadnej mierze nie narusza też przepisów postępowania podniesionych w zarzucie.

Sąd Apelacyjny wyjaśnił jakie dowody w rozumieniu przepisu art. 249 § 1 kpk, wskazują na duże prawdopodobieństwo popełnienia przez oskarżonego zarzucanych mu czynów i optyki tej nie może zmienić zażalenie, tym bardziej, że w tym zakresie nie konkretyzuje żadnych racjonalnie brzmiących argumentów.

Nie budzi wątpliwości i to, że strona przedmiotowa zarzucanych oskarżonemu czynów oraz ich charakter uzasadniają w przypadku oskarżonego możliwość zagrożenia surową karą o jakiej mowa w przepisie art. 258 § 2 kpk, która to przesłanka wbrew stanowisku obrońcy, może stanowić samodzielnie, szczególną podstawę tymczasowego aresztowania, dla zabezpieczenia prawidłowego toku postępowania.

Trafnie również Sąd I instancji wyeksponował okoliczności związane z ukrywaniem się oskarżonego poza granicami kraju, mimo świadomości toczącego się przeciwko niemu postępowania karnego i zastosowania tymczasowego aresztowania. Przytoczone zatem przez skarżącego argumenty, że oskarżony legalnie opuścił terytorium Polski, w żadnej mierze nie uzasadniają tezy o braku realnej obawy mactwa i ukrywania się oskarżonego, do których odwołuje się przepis art. 258 § 1 kpk, mogących wpłynąć na poprawny przebieg postępowania rozpoznawczego.

Nie sposób również zgodzić się z poglądem wyrażonym w zażaleniu, że postępowanie w niniejszej sprawie nosi cechy przewlekłości, jeśli zważyć na szczególną zawilóść sprawy wymagającą przedsięwzięcia ogromu czynności procesowych oraz faktu, iż do długotrwałości tego postępowania przyczyniła się też postawa samego oskarżonego, o której mowa była wyżej, mimo poddania się przez niego później procedurze ekstradycyjnej.

Przedmiotowa sprawa wpłynęła do Sądu Okręgowego w dniu 18.07.2005 roku i zważywszy na wielość materiału dowodowego wymagała gruntownego przygotowania się do niej składu orzekającego, co niewątpliwie wydłużyło, w usprawiedliwiony sposób, wyznaczenie na dzień 11.01.2006 roku pierwszego terminu rozprawy, przy czym poprzedzone było to posiedzeniem przygotowującym jej sprawność. Sąd Okręgowy do końca maja 2006 roku wyznaczył i zaplanował kolejnych 19 terminów rozprawy, pozwalających przyjąć, że podejmowane czynności procesowe przebiegać będą płynnie i umożliwią do tego czasu przeprowadzenie znaczącej części postępowania dowodowego, pozwalającego wówczas podjąć ewentualne rozważania o możliwości zastosowania wobec oskarżonego środka zapobiegawczego o charakterze wolnościowym.

Zupełnym nieporozumieniem natomiast jest oferowanie aktualnie przez obrońcę do zastosowania poręczenia majątkowego, mienia, będącego już przedmiotem zabezpieczenia majątkowego, którego funkcją jest stworzenie w przyszłości możliwości egzekucji ewentualnych roszczeń majątkowych wobec oskarżonego. Nie sposób zatem wyobrazić sobie, aby te składniki majątku mogły być jednocześnie przedmiotem poręczenia, a tym samym skutecznie zabezpieczać prawidłowy tok postępowania.

Skoro nie ustaly zatem przesłanki, dla których zastosowano wobec oskarżonego J. J. tymczasowe aresztowanie, a Sąd I instancji prawidłowo wykazał okoliczności z art. 263 § 4 kpk, związane z potrzebą przeprowadzenia postępowania dowodowego w sprawie o szczególnej zawilóści, to w pełni uzasadnione jest też przedłużenie wobec oskarżonego tymczasowego aresztowania, na dalszy okres oznaczony do dnia 26.05.2006 roku, gwarantujący niezakłócony przebieg zaplanowanych czynności w stopniu stwarzającym prawdopodobieństwo zakończenia wskazanej wyżej fazy postępowania.

Nie znajdując zatem w zażaleniu wystarczających argumentów do wzruszenia zaskarżonego postanowienia w kierunku pożądanym przez obronę, orzeczono jak w części dyspozytywnej.

Z.

o treści postanowienia
zawiadomić oskarżonego
J. J. oraz jego obrońców.

14.12.2005 r.

/BD